DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

20 listopada Nr. 32 Rok 1933.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Nr. Nr. 85, 86, 87 i 88 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1933, zawierające m. in. treść następującą:

Nr. 85, poz. 638—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o izbach rzemieślniczych i ich związku.

poz. 640—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie rozrachunku Skarbu Państwa z państwowemi instytucjami kredytowemi z tytułu papierów wartościowych w walutach obcych.

poz. 641—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o rozrachunku między Skarbem Państwa a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

poz. 642—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie opłat stemplowych, wiążących się z przejściem własności nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego.

poz. 657—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o zmianie taryfy celnej przywozowej.

poz. 658—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne.

Nr. 86, poz. 661—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. w sprawie zmiany ustawy z dn. 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

poz. 663—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych.

poz. 666—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

poz. 667—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu członków Zarządu i pracowników związków samorządowych.

poz. 668—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

poz. 669—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. w sprawie zmiany ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkiem.

poz. 670—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 października 1933 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1933 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

Nr. 87, poz. 675—Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 października 1933 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 30 listopada 1927 r. o utworzeniu izb przemysłowo - handlowych, wyznaczeniu ich siedzib i okręgów.

poz. 676—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Nr. 88, poz. 683—Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 października 1933 r. o ulgach celnych.

poz. 684—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 października 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju.

277.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 października 1933 r.

L. D. V. 40887/1/33.

w sprawie uproszczenia druków sprawozdań w sprawach dotyczących ulg w spłacie zaległości podatkowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Ponieważ nowe księgi biercze w urzędach skarbowych na rok budżetowy 1933/34 nie zawierają oddzielnych rubryk dla sum skarbowych i komunalnych, Ministerstwo Skarbu zezwala urzędom oraz Izbom Skarbowym (Wydziałowi Skarbowemu) przy wypełnianiu druków sprawozdań, decyzyj i zawiadomień w sprawach dotyczących rozłożenia na raty, odroczenia i umorzenia zaległości podatkowych (wzory Nr. Nr. 8/Og, 9/Og, 11/Og, 13/Og i 14/Og, przewidziane w instrukcji z dnia 15 maja 1929 r.), oraz w zapisku umorzeń wzór Nr. 12/Og — podawać w łącznych kwotach zaległości na rzecz Skarbu Państwa i dodatki komunalne.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

278.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 października 1933 r.

L. D. V. 45991/1/33

w sprawie przymusowego ściągania przez urzędy skarbowe opłat od widowisk na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Zarząd Główny Polskiego Czerwonego Krzyża zwrócił się do Ministerstwa Skarbu z zażaleniem na zbyt powolne i opieszałe ściąganie przez urzędy skarbowe przekazanych im do egzekucji zaległych u przedsiębiorców widowiskowych opłat na rzecz P. C. K. od biletów wstępu na zabawy, rozrywki i widowiska (ustawa z dnia 28 stycznia 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 111 i rozporządzenie z dn. 4 maja 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 422).

Ponieważ zahamowanie wpływów z powyższych opłat uniemożliwia wykonanie zadań, nakładanych przez Państwo na Polski Czerwony Krzyż, Ministerstwo Skarbu poleca bezzwłocznie wydać zarządzenie, aby nadsyłane przez zarządy miast i gmin wnioski o przymusowe ściągnięcie omawianych opłat załatwiały urzędy skarbowe w możliwie szybkiem tempie, ściągnięte zaś należności natychmiast odprowadzały do kas odnośnych zarządów miast i gmin lub wpłacały je do P. K. O. na konto Polskiego

Czerwonego Krzyża Nr. 5.600, dokładnie oznaczając, kogo dotyczą przekazane kwoty.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

279.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 października 1933 r.

L. D. V. 44436/1/33.

w sprawie udzielania ulg w spłacie zaległości w państwowym podatku od nieruchomości, podatku od lokali oraz podatku od placów budowlanych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz urzędów skarbowych.

W związku z wątpliwościami w sprawie kompetencji Izb i urzędów skarbowych do przyznawania ulg w spłacie zaległości w państwowym podatku od nieruchomości, podatku od lokali oraz podatku od placów budowlanych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że z chwilą przejęcia wymiaru i poboru tych podatków od władz samorządowych urzędy skarbowe uprawnione są do udzielania powyższych ulg w zakresie, przewidzianym w § 54 p. a) i b) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 sierpnia 1931 r. o organizacji i zakresie działania Izb i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 613).

Powołane rozporządzenie w § 27 określa również kompetencję Izb Skarbowych do udzielania ulg w wymienionych wyżej podatkach, a w szczególności do ich odraczania oraz rozkładania na raty, jak również do umarzania zaległości z tytułu podatku od nieruchomości.

Odnośnie do ulg w postaci umarzania zaległości w podatku od lokali zauważa się, że przepis § 16 rozporządzenia z dnia 29 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 12, poz. 95), upoważniający niektóre magistraty do udzielania w pewnym zakresie powyższych ulg, utracił moc obowiązującą z chwilą przejęcia wymiaru i poboru podatku od lokali przez urzędy skarbowe, wobec czego obecnie tylko Izby Skarbowe są uprawnione do umarzania nieściągalnych kwot podatku od lokali, nieprzewyższających w każdym poszczególnym wypadku dwustu złotych; umarzanie kwot wyższych należy do kompetencji Ministerstwa Skarbu.

Przytoczone wyżej uprawnienie Izb Skarbowych do umarzania zaległości z tytułu podatku od lokali stosuje się również do zaległości w podatku od placów budowlanych, a to z uwagi na przepis § 31 rozporządzenia z dnia 3 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 913).

Jednocześnie wyjaśnia się, że decyzje o przyznaniu ulg w spłacie omawianych zaległości, wydane przez właściwe władze samorządowe, w granicach posiadanych uprawnień, do chwili przejęcia przez urzędy skarbowe wymiaru i poboru wymienionych wyżej podatków, pozostają w mocy, o ile odnośni płatnicy uiszczać będą przypadające raty w wyznaczonych terminach.

Wreszcie zaznacza się, że udzielanie ulg w spłacie bieżących należności z tytułu państwowego podatku od nieruchomości, podatku od lokali oraz podatku od placów budowlanych w zasadzie nie powinno mieć miejsca.

Zastępca Dyrektora Departamentu
(—) *P. Michalski.*

280.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 października 1933 r.

L. D. V. 46372/1/33.

w sprawie nieprzyjmowania obligacyj 5% państwowej renty ziemskiej na daninę majątkową.

Do
Izby Skarbowej w Grudziądzu.

Na sprawozdanie z dnia 9 października b. r. Nr. W. III. 87609/3397/5/33, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż obligacje 5% państwowej renty ziemskiej nie mogą być przyjmowane na spłatę nadzwyczajnej daniny majątkowej (Dz. U. R. P. Nr. 29 z r. 1933, poz. 248), zgodnie bowiem z postanowieniami ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o wynagrodzeniu za nieruchomości ziemskie, wypłacanem na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 264) obligacje te mogą być przyjmowane jedynie na spłatę podatków od spadków i darowizn, oraz majątkowego, pobieranego na podstawie ustawy z 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746).

Zastępca Dyrektora Departamentu
(—) *P. Michalski.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 46372/1/33.

Warszawa, dn. 24 października 1933 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym oraz Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach

udziela się do wiadomości.

Zastępca Dyrektora Departamentu
(—) *P. Michalski.*

281.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 listopada 1933 r.

L. D. IV. 18135/3/33

w sprawie adnotacji o nadejściu towarów morzem.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Przy stosowaniu w wewnętrznych urzędach celnych ulgowych ceł morskich zachodzi potrzeba stwierdzenia, czy dany towar istotnie przybył drogą morską oraz czy i w którym porcie został przeładowany.

Z drugiej strony przy towarach przybywających morzem, a podlegających zakazowi przywozu, zachodzi również potrzeba posiadania danych co do drogi morskiego przewozu, często bowiem samo zezwolenie na przywóz takich towarów uzależniane jest od przewozu bezpośredniego.

W związku z tem zarządza się co następuje:

1) wejściowe morskie urzędy celne, przy przekazywaniu jak jednych tak drugich towarów — to znaczy korzystających z ulgowych stawek morskich, jak i podlegających zakazowi — do urzędów celnych wewnętrznych, obowiązane są na wszystkich egzemplarzach list przekazowych umieszczać w rubryce „uwagi" adnotację następującej treści:

„Towar przybył z portu zagranicznego (nazwę wymienić)
do portu polskiego obszaru celnego (nazwę wymienić)
drogą morską dnia . . . . . .
bez przeładowania
lub był przeładowany w porcie (nazwę wymienić)".

2) Powyższe adnotacje winny być sporządzane wyłącznie na podstawie danych, zawartych w konosamencie celnym (§ 21 poz. 2 lit. c) rozporządzenia o postępowaniu celnem) oraz winny być zaświadczone przez urzędnika celnego i zaopatrzone pieczęcią urzędu celnego.

3) Jeżeli towary, o których mowa, po nadejściu do morskich urzędów celnych lub urzędów wewnętrznych, nie są poddawane ostatecznej odprawie celnej, a przechodzą na przechowanie na skład, jak jedne tak drugie urzędy mają obowiązek umieszczać wymienione w p. 1 adnotacje na odpowiednich zgłoszeniach na skład, przyczem urzędy celne wewnętrzne czynią to na podstawie adnotacyj, sporządzanych przez urzędy morskie na listach przekazowych.

4) Takie same adnotacje winny być również sporządzane na listach przekazowych w wypadkach powtórnego przekazywania omawianych towarów do oclenia w innym urzędzie celnym, a nie w tym, do którego były pierwotnie przekazane (§ 39 p. 2 instrukcji kolejowocelnej).

Przy tej sposobności zaznacza się, że konosament celny, po porównaniu z manifestem, winien być zaopatrzony w stempel takiej treści:

„Konosament celny
pozycja rejestru . . . .
Gdynia (Gdańsk) dnia . . . . . .
pieczęć urzędowa
podpis urzędnika celnego".

Równocześnie uchyla się okólnik z dnia 8 lipca 1932 r. L. D. IV. 16089/3/32, dotyczący adnotacji o nadejściu towarów morzem (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 21, poz. 335).

Kierownik Departamentu
(—) *W. Fabierkiewicz.*

282.

OKÓLNIK DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

z dnia 23 października 1933 r.

Nr. 9/III

w sprawie niedostarczania kontyngentu zakupu oraz zawiadamiania o stanie produkcji spirytusu i uruchomieniu gorzelni w kampanji 1933/34 r.

Do

wszystkich gorzelni rolniczych—do wiadomości i stosowania się oraz (bez załączników).

Do

Izb Skarbowych (Wydział IV) i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach — do wiadomości.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego, nawiązując do art. 30 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586), zawiadamia, że w przypadku niedostarczenia wyznaczonego na kampanję 1933/34 r. kontyngentu zakupu w części lub nawet w całości nie będzie stosować sankcji, przewidzianej w powołanym artykule, t. j. nie będzie pozbawiać gorzelni prawa udziału w kontyngencie zakupu w kampanji 1934/35 r.

O nieuruchomieniu gorzelni należy zawiadomić Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego listem poleconym, wysłanym najpóźniej do dnia 31 stycznia 1934 r., o niemożności zaś częściowego odpędzenia i dostarczenia kontyngentu zakupu listem zwykłym natychmiast, skoro tylko okaże się niemożność wyprodukowania pełnej ilości tego kontyngentu, podając ilość spirytusu, jaka nie zostanie dostarczona na poczet przyznanego kontyngentu zakupu.

Równocześnie Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zwraca uwagę na postanowienia § 124 ust. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746), w myśl którego w przypadku dostawy spirytusu po upływie wyznaczonego terminu, wypłata następuje wówczas tak samo, jak gdyby odbiór nastąpił w terminie, pod tym warunkiem jednak, że przedsiębiorca dostarczy P. M. S. poświadczenie właściwego rejonu kontroli skarbowej o ilości spirytusu wyprodukowanego w gorzelni od początku kampanji do daty wskazanej w poświadczeniu. Omawiane poświadczenia mają być sporządzane na załączonych formularzach.

O uruchomieniu, ukończeniu pracy gorzelni oraz o zgłoszeniu odstawy spirytusu należy zawiadomić Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego na załączonych drukach, przyczem w zgłoszeniach odstawy należy, stosownie do wymagań § 123 wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. podawać dokładną moc spirytusu przy temp. 15° C każdej zgłoszonej do odbioru partji.

(—) *J. Kulski.*
Dyrektor.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

KOMUNIKAT
w sprawie maszynowego wytłaczania znaków stemplowych.

Ministerstwo Skarbu decyzją z dnia 13 listopada 1933 r. L. D. V. 42717/5 udzieliło Zygmuntowi Bobownikowi w Warszawie zezwolenia na sprzedaż maszyn do stemplowania, przewidzianego w § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 lutego 1932 r. w sprawie maszynowego wytłaczania znaków stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 349). Zezwolenie to obejmuje dwa typy maszyn do stemplowania, oznaczone jako „Typ I" i „Typ II". Opis „Typu I" został ogłoszony w Nr. 23 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z r. 1932 (str. 316—318). Cechy charakterystyczne Typu II są następujące:

I. Budowa maszyny.

Maszyna składa się: z pokrywy i z części wewnętrznej. Na pokrywie, która jest sporządzona z blachy żelaznej, na stronie przedniej jest uwidoczniona kolorem złotym firma Taxograph. Na stronie tylnej w prawym boku jest przymocowana tabliczka metalowa, na której są umieszczone: a) wyrazy „Maszyna Taxograph. Typ II", b) numer fabryczny, składający się z cyfr arabskich, c) numer licencji (§ 6 rozporządzenia z dnia 25/II. 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 349).

W pokrywie znajduje się 14 otworów, których funkcje są następujące:

Po stronie lewej znajdują się:

1) otwór, z którego wystaje datownik i

2) otwór do wyjmowania względnie wkładania osi głównego walca filcowego.

Datownik składa się z 4-ch pierścieni, z których pierwszy od zewnątrz zawiera cyfry na oznaczenie roku, drugi cyfry na oznaczenie miesiąca, trzeci na oznaczenie jednostki daty dnia, czwarty na oznaczenie dziesiątki daty dnia (a zatem tylko cyfry 1, 2, 3). Powyżej otworu, przeznaczonego dla datownika, jest na pokrywie kolorem złotym uwidoczniona strzałka pionowa, skierowana wdół i wskazująca miejsce, w którem należy umieścić cyfry, tworzące datę, jaka ma być wytłoczona w znaku stemplowym. Powyżej tej strzałki jest uwidoczniona kolorem złotym strzałka pozioma, wskazująca kierunek obrotu pierścieni.

Po stronie przedniej znajduje się:

3) okienko, wskazujące stan licznika głównego. W tem okienku jest miejsce dla 7 cyfr, z których pierwsze pięć wyrażają złote, ostatnie dwie—grosze. Cyfry złotowe są oddzielone od cyfr groszowych smugą czerwoną. Na pokrywie na lewo od owej smugi czerwonej jest uwidoczniony kolorem złotym znak „Zł", po stronie prawej znak „Gr";

4) okienko, wskazujące stan licznika ubocznego, umieszczone na jednym poziomie z okienkiem licznika głównego. W tem okienku jest miejsce dla czterech cyfr;

5) okienko, wskazujące stan licznika seryjnego, umieszczone ponad przestrzenią, znajdującą się między pierwszą a drugą cyfrą licznika głównego. W tem okienku jest miejsce dla 3 cyfr;

6) niezamykane drzwiczki służące do wkładania i wyjmowania ruchomej części aparatu do farbowania;

7) niezamykane drzwiczki, umożliwiające wyjmowanie taśmy kontrolnej; te drzwiczki są zaopatrzone w okienko, przez które widać taśmę kontrolną;

8) otwór, zawierający aparat, za pomocą którego osoba, posługująca się maszyną, wskazuje maszynie należną opłatę stemplową. Aparat ten składa się z 5-ciu blaszanych pasków na których są na czarnem tle uwidocznione cyfry od 0 do 9, a mianowicie na trzech pierwszych paskach (od strony lewej) kolorem czerwonym, na dwóch następnych kolorem białym. W szczelinach pomiędzy paskami oraz na prawo od paska piątego są umieszczone dźwignie;

9) pięć otworków, tworzących jedną całość, umieszczonych obok siebie w linji poziomej ponad napisem „Taxograph", a pod otworem, wymienionym wyżej pod 8. W każdym z tych otworków ukazuje się jedna cyfra, a mianowicie w trzech pierwszych koloru czerwonego, w dwóch następnych koloru białego. Ten zespół pięciu cyfr wskazuje tę samą liczbę, jaka została wskazana na maszynie przez nastawienie dźwigni, o których mowa wyżej pod 8), a zatem jest sprawdzianem prawidłowego nastawienia dźwigni.

Po stronie prawej znajdują się :

10) otwór, z którego wystaje korba główna,

11) otwór, z którego wystaje oś, do której może być dołączona korba pomocnicza,

12) otwór zamka prywatnego oraz

13) otwór, z którego wystaje suwak, przeznaczony do wprowadzania karty stemplowej.

Na stronie tylnej znajduje się:

14) otwór zamka urzędowego; poniżej tego otworu są przymocowane na zawiasach drzwiczki, zaopatrzone w okrągły otwór, przez który widać otwór zamka urzędowego i który jest przeznaczony dla wkładek z papieru, wymienionych w § § 6 i 7 powołanego rozporządzenia.

Strona prawa pokrywy oraz prawa połowa strony przedniej tudzież lewa połowa strony tylnej spoczywają bezpośrednio na podstawie maszyny, sporządzonej z blachy niklowej. Natomiast reszta pokrywy (strona lewa tudzież lewa połowa strony przedniej i prawa połowa strony tylnej) są od podstawy oddzielone przestrzenią wolną, tudzież płytą niklową, która z trzech stron wystaje poza pokrywę i jest po stronie tylnej zgięta ku dołowi.

Część wewnętrzna maszyny jest podzielona na dwie przegrody, z których lewa zawiera aparaturę do wytłaczania znaków stemplowych, prawa—aparaturę kontrolną. Wymieniona wyżej płyta niklowa jest w miejscu, w którem przechodzi przez przegrodę lewą zaopatrzoną w otwór prostokątny. Poniżej tego otworu jest przytwierdzony do płyty aparat sprężynowy, podtrzymujący oś metalową, na której są umieszczone cztery krążki metalowe powleczone gumą. Na skutek działania sprężyny owe krążki w stanie spoczynku wystają częściowo ponad wymieniony otwór. Powyżej wymienionego otworu jest umieszczona nieruchoma oś metalowa, zajmująca całą szerokość przegrody lewej, a na niej są umieszczone cztery krążki metalowe, powleczone gumą. Te krążki znajdują się bezpośrednio ponad czterema krążkami wyżej wymienionemi. Powyżej wymienionej drugiej grupy czterech krążków znajduje się przestrzeń dla aparatu do farbowania. Ten aparat składa się z części nieruchomej i ruchomej. Częścią nieruchomą jest walec metalowy owinięty filcem. Ten walec filcowy, zabarwiony czerwono, służy do farbowania kliszy wytwarzającej znak stemplowy. Część ruchomą, wprowadzaną do maszyny zapomocą otworu wymienionego wyżej pod 6), stanowi pudełko metalowe, mieszczące dwa walce metalowe, z których jeden, zwrócony ku wnętrzu, jest powleczony filcem. Poza aparatem do farbowania znajduje się bęben mosiężny, częściowo zakryty pokrywami z blachy niklowej. Ten bęben mieści kliszę dla znaku stemplowego i łączy się na lewo z datownikiem, a na prawo z osią, zaopatrzoną w koła zębate, wrażliwą na poruszenie aparatu, wskazującego należną opłatę stemplową, a wymienionego wyżej pod 8.

Powyżej bębna, mieszczącego kliszę znaku stemplowego, znajduje się przestrzeń dla taśmy kontrolnej. Taśma kontrolna jest nawinięta na dwóch wałkach metalowych: przednim i tylnym. Obydwa są zaopatrzone po obu bokach w okrągłe tarczki metalowe. Wałek tylny jest powleczony tekturą lub drzewem. Pomiędzy obydwoma wałkami znajdują się dwa walce, z których jeden (górny) jest metalowy i zaopatrzony w trzy krążki metalowe, powleczone gumą, dolny jest całkowicie gumowy.

Aparat kontrolny zawiera u dołu licznik główny, składający się z siedmiu pierścieni: na każdym z nich są uwidocznione w kolorze białym na czarnem tle cyfry od 0 do 9. Na tym samym poziomie znajduje się licznik uboczny, składający się: a) z płytki, której ściana węższa, zwrócona ku dołowi, zawiera wyryty numer licencji, b) z dwóch pierścieni, z których każdy jest zaopatrzony w wypukłe cyfry od 0 do 9, przeznaczone do odbijania na karcie stemplowej dwóch ostatnich cyfr jej numeru kolejnego, c) z pudełka, zawierającego cztery pierścienie, z których każdy jest zaopatrzony w cyfry od 0 do 9; te cyfry ukazują się w okienku licznika ubocznego.

U samej góry w przegrodzie prawej znajduje się walec, objęty drugim walcem krótszym; na tym zaś walcu krótszym jest sześć kół zębatych. Jedno z nich (pierwsze od strony lewej) służy jedynie do celów regulacyjnych; każde z następnych pięciu jest zaopatrzone w trzy dźwignie. W miarę obrotów tych kół każda z dźwigni bądź jest ukryta bądź wystaje nazewnątrz otworu, wymienionego wyżej pod 8. Każde z wymienionych kół zazębia się o koło, umieszczone na osi, wiążącej się z korbą główną. Na tej osi oprócz sześciu kół, zazębiających się z kołami wyżej wymienionemi, znajduje się dalsze sześć kół zębatych, które zazębiają się o koła zębate sprawdzianu, wymienionego wyżej pod 9, tudzież o koła zębate umieszczone na osi, służącej do wprawiania w ruch części składowych kliszy znaku stemplowego. Ta ostatnia oś, stanowiąca jedyny łącznik między prawą, a lewą przegrodą, składa się z systemu 4 rur i jednego pręta, razem z pięciu części, odpowiadających pięciu cyfrom liczby wskazującej kwotę opłaty stemplowej.

W sprawdzianie oprócz owych kół zębatych znajduje się pięć kół wydrążonych; w nich są zęby—przy nastawieniu na zero—schowane, zęby te występują nazewnątrz na skutek nastawienia aparatu, wskazującego kwotę należnej opłaty stemplowej (wymienionego wyżej pod 8). Mianowicie występuje taka ilość zębów, jaką wyraża nastawiona cyfra (np. w razie nastawienia pierwszego koła od strony lewej, wskazującego ilość dziesiątek na 5, występuje 5 zębów). Te koła o zębach zmiennych wiążą się ze zwykłemi kołami zębatemi, umieszczonemi poniżej. Te zaś ostatnie wiążą się bezpośrednio z poszczególnemi paskami licznika głównego.

Walec ze zwykłemi kołami zębatemi, o którym mowa w zdaniu przedostatniem ustępu poprzedniego, posiada nadto dwa koła zębate, z których jedno nie wiąże się z żadnem kołem

o zębach zmiennych, a wiąże się z paskiem licznika głównego, przeznaczonym do wskazywania dziesiątek tysięcy złotych. Drugie koło zębate wiąże się z kołem zębatem, które jest umieszczone powyżej, a jego oś wchodzi do pudełka, zawierającego licznik seryjny. Pudełko to zawiera cztery pierscienie, z których każdy jest zaopatrzony w cyfry od 0 do 9. Pierwsze trzy cyfry ukazują się w okienku licznika seryjnego. Cyfra czwarta jest niewidoczna na skutek zasłonięcia szybki zapomocą czarnej farby.

Licznik seryjny wskazuje ilość dokonanych pełnych obrotów licznika głównego, przyczem każdy obrót obejmuje 100.000 zł.

DZIAŁALNOŚĆ MASZYNY.

A. Zasady ogólne.

Wartość poszczególnego znaku stemplowego, wytłoczonego przez maszynę, nie może przewyższać 999 zł 99 gr.

Na skutek zasilenia maszyny jedną kartą stemplową, maszyna wytłoczy znaki stemplowe, których łączna wartość nie przekroczy 999 zł 99 gr. Typ ten jest więc dostosowany do kart stemplowych za 1.000 zł.

B. Opis szczegółowy.

Maszyna staje się zdolna do stemplowania po założeniu taśmy kontrolnej, włożeniu ruchomej części aparatu do farbowania, po uprzedniem zabarwieniu walca metalowego, niepokrytego filcem oraz po wprowadzeniu karty stemplowej do wnętrza maszyny. W tym ostatnim celu należy całkowicie wysunąć suwak, wymieniony wyżej pod 13 i położyć na nim kartę stemplową za 1.000 zł w ten sposób, aby część niezadrukowana znajdowała się u góry. Następnie wsuwa się suwak do wnętrza, o ile to tylko jest możliwe, zakłada się korbę pomocniczą na oś, wymienioną wyżej pod 11) i przekręca się ją w prawo. Z tą chwilą suwak wraz ze znajdującą się na nim kartą stemplową są unieruchomione, a w liczniku pobocznym ukazuje się liczba 1 (przy wsunięciu drugiej karty liczba 2 i t d.).

Celem ostemplowania w przypadku poszczególnym należy: 1) umieścić papier na płycie niklowej, 2) wskazać maszynie datę zapomocą obrotu pierścieni datownika, 3) wskazać maszynie kwotę opłaty stemplowej, 4) dokonać jednego obrotu korby głównej. Obrót korby głównej powoduje: a) ruch papieru, b) wytłoczenie na nim znaku stemplowego, c) wytłoczenie znaku stemplowego na taśmie kontrolnej, d) wskazanie na liczniku głównym łącznej sumy.

Z chwilą, gdy na podstawie pierwszej karty stemplowej zostały wytłoczone znaki stemplowe w łącznej kwocie 1.000 zł, maszyna staje się niezdolną do dalszego stemplowania i uzyskuje tę zdolność tylko drogą następującej procedury: Po założeniu korby pomocniczej wykonywa się ruch w prawo, na skutek czego uzyskuje się możność wysunięcia suwaka wraz z kartą stemplową. Po włożeniu nowej karty stemplowej w sposób taki, jaki zastosowano do pierwszej karty, maszyna staje się znowu zdolną do pracy.

Karta, wydobyta z maszyny, jest zaopatrzona na stronie niezadrukowanej w następujące znaki, uwidocznione zapomocą licznika pobocznego: w liczbę siedmiocyfrową, wskazującą ostatni stan licznika głównego, w numer licencji oraz dwie ostanie cyfry numeru kolejnego karty stempiowej. Jeżeli znak stemplowy, który podatnik chce wykonać zapomocą danej karty stemplowej, przewyższa saldo podatnika (jeżeli np. po wykonaniu znaków stemplowych w łączej kwocie 990 zł, a zatem przy saldzie, wynoszącem 10 zł, podatnik wskazuje maszynie opłatę stemplową w kwocie 25 zł), maszyna wytłacza wprawdzie żądany znak stemplowy, następnie jednak staje się niezdolną do pracy, a po wprowadzeniu nowej karty stemplowej jest zdolna do wytłoczenia tylko tej kwoty, która równa się różnicy między sumą 999 zł 98 gr, a nadwyżką sumy ostatnio wytłoczonego znaku stemplowego ponad saldo, jakie miał podatnik przed wykonaniem owego znaku (w przykładzie powyższym maszyna wytłoczy wprawdzie znak stemplowy za 25 zł, ale na podstawie nowej karty stemplowej wytłoczy znaki stemplowe w łącznej kwocie tylko 984 zł 98 gr.)

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko.

KOMUNIKAT

w sprawie zrzeczenia się przez Spółkę z ogr. odp. p. f. „Taxopraph" zezwolenia na sprzedaż maszyn do stemplowania.

Spółka z ogr. odp. p. f. Taxograph zrzekła się zezwolenia, udzielonego jej decyzją z dnia 30 lipca 1932 r. L. D. V. 26800/5, ogłoszoną w Nr. 23 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu na str. 618.

Dyrektor Departamentu
(—) *W. Koszko.*

OBWIESZCZENIE.

Zarządzeniem z dnia 29 kwietnia b. r. L. D. VI. 4490/3/33 zezwoliło Ministerstwo Skarbu Państwowej Fabryce olejów mineralnych „Polmin" we Lwowie na utworzenie i prowadzenie wolnego składu olejów mineralnych w porcie w Gdyni.

W powyższym wolnym składzie będzie mógł być przechowywany wyłączniee olej mineralny, sprowadzany z rafinerji Firmy „Polmin" w Drohobyczu pod węzłem podatku. Kontrolę skarbową nad tym składem wykonywa miejscowy urząd skarbowy akcyz i monopolów w Gdyni.

Kierownik Departamentu
(—) *St. Widomski.*

POŻYCZKA NARODOWA.

Wszystkie władze i urzędy oraz liczne szeregi świadomych znaczenia dla Państwa Pożyczki Narodowej firm i osób żądają przy wszelkich przetargach i zakupach okazania dyplomów, wydawanych przez Komitety Obywatelskie tym, którzy swój obowiązek wobec Państwa spełnili. Ci dostawcy, rzecz prosta, mają przed innymi pierwszeństwo. Obecnie, wobec terminu płatności drugiej raty, po dniu 6 listopada za ważne uznawane będą tylko te dyplomy, na których znajdzie się adnotacja odnośnego banku lub urzędu skarbowego o wpłaceniu II raty. W interesie własnym zatem wszyscy subskrybenci, którzy otrzymali dyplomy, winni przy wpłaceniu II raty żądać dokonania adnotacji o tem na dyplomie.

Statystyka subskrybentów Pożyczki Narodowej, którzy dokonali subskrypcji w całości lub częściowo w złocie, nie została jeszcze ukończona. Na liście tych subskrybentów widnieje już paręset nazwisk z całego kraju. Statystyka ta zostanie ogłoszona po jej ukończeniu i stanowić będzie cenny przyczynek świadomości społecznej polskiego ciułacza złota. Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych przygotowuje już specjalne dyplomy, zamówione przez Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej, które to dyplomy doręczone zostaną wszystkim „złotym" subskrybentom.